

jött és adózó mint nagykereskedő adta el vevőinek a gyári árukat. Ezt megerősíti az is, hogy a gyár 1925. március 23-iki levele kijelenti, hogy „mi a számlázást, mint Ön előtt is ismeretes, csupán szivességből eszközöltük mindaddig, míg azok átvezetését szükségesnek nem láttuk“ és bizonyítja a gyárnak 1925. április 7-iki levele, melyben a közvetlen számlázásból keletkezett reklamációkra olyan értelmű levelet irt a vevőnek, hogy kívánságának nem tehet eleget, mert a kályhát a vevő nem a gyárnál, hanem az adózó cégnél rendelte. Adózó cég nagykereskedő a gyár áruit vevőinek adván el, a forgalmi adófizetési kötelezettségén nem változtat az a körülmény, hogy az árut ki számlázta, mert a forgalmi adó nem a számlázástól, hanem az áruszállítástól jár.

I. A tévesen befizetett forgalmiadó visszatérítése a befizetéstől számított 6 hónap alatt kérendő.

II. A befizetett forgalmiadó visszatérítése a befizetéstől számított 5 év alatt kérhető, ha ugyanazon bevétel után az általános forgalmiadón kívül a fényüzési forgalmiadó vagy a szerződési illeték is levonott. (Közigazgatási Bíróság 8174/1928. P. szám). A pénzügyigazgatóság elutasítá határozatát az 1921:XXXIX. t. c. 55. §-ára alapította, mert az adózó az adó visszatérítését a befizetést követő hat hónap eltelte után kérte.

A panaszos ezt azért támadja, mert csak 1927. évi május 18-án jutott tudomására a tartozatlan fizetés, ettől számított hat hónap alatt pedig benyújtotta az adó visszatérítése iránti kérését, továbbá mert a közadók kezelésére vonatkozó törvényes rendelkezéseket tartalmazó 1927. évi 600/ P. M. számú hivatalos összeállítás (K. K. H. Ö.) 92. §-a szerint tartozatlan fizetés esetén a felek igénye a befizetéstől számított 5 év alatt évül el, ez pedig még le nem járt.

A bíróság a panaszt csak részben találta alaposnak.

A most hivatkozott K. K. H. Ö. 92. §-a ugyanis csak általános (generális) rendelkezéseket foglal magában, míg az 1921:XXXIX. t. c.-nek a K. K. H. Ö. 166.§ -ában hatályon kívül nem helyezett 55. §-a az általános forgalmiadó tekintetében különös (speciális) jogszabályt tartalmaz, ezért mindazokban az esetekben, amidőn az általános forgalmiadó visszatérítése a törvény helytelen alkalmazása folytán helyesbítés címén kéretik, ez a speciális jogszabály alkalmazandó.

A pénzügyigazgatóság megtámadott határozata tehát annyiban, amennyiben az elutasítás általános forgalmiadó alá nem eső bevételek után befizetett adóra vonatkozik, jogos és ezzel szemben a panaszosnak az 1921:XXXIX. t. c. 55. §-ának 2. bekezdésére alapított ama védekezése, hogy ő a tartozatlan fizetés felfedezését követő 6 hónapon belül kérte az adóvisszatérítést, — figyelembe nem vehető, mert a kérdéses

bevételek már akkor sem voltak adókötelesek, amikor az adó befizetése történt, tehát az a körülmény, amire a panaszos a visszatérítés iránti kérelmét alapította, már e befizetéskor is fennforgott és így a hat hónapi határidőt a befizetéstől kell számítani; azt pedig, hogy a kérvényt ettől számított hat hónapon belül nyújtotta volna be, a panaszos maga sem állítja.

Más elbírálás alá esik azonban a panaszos kérésének ama része, amelyben az adóvisszatérítés jogcíme ugyanazon bevételnek ismételt megadóztatásán alapszik.

Az 1921:XXXIX. t.-c. nem tartalmaz rendelkezést arra nézve, hogy ilyen esetekben az adó törlését, illetve visszatérítést mily határidő alatt kell kérni. Ezért itt a K. K. H. Ö. 19. §-ának 2. bekezdésében foglalt általános érvényű jogszabály nyer alkalmazást, mely szerint többszörös adóztatás esetén az adó törlése, következésképpen az ismételten befizetett adó visszatérítése az elévülési időn, vagyis a 92. §-ban meghatározott 5 éven belül bármikor kérhető.

Ilyen ismételt adóztatásnak tekintette a bíróság nemesak azokat az eseteket, amidőn az általános forgalmi adó ismételten rovatott le, hanem azokat is, amikor egy és ugyanazon bevételtől úgy az általános, mint a fényüzési adó és az áruszállításokra megszabott III. fok. szerint illeték is lerovatott.

Az ily bevételek ugyanis az 1921:XXXIX. t.-c. 37. §-ának 10. és 14. pontjai értelmében nem esnek általános forgalmiadó alá és pedig a vonatkozó törvényjavaslat miniszteri indoklása szerint nem azért, mintha a törvény általános forgalmi adómentességet kívánt volna ezeknek a bevételeknek biztosítani, hanem azért, hogy a kettős megadóztatás elkerültesse, amennyiben nemesak a fényüzési forgalmi adó, hanem az áruszállítás után járó okirati illeték is lényegében szintén forgalmi adó.

A bizonyításnak innen elrendelt kiegészítése során a pénzügyi hatóság a panaszos közbenjöttével megállapította, hogy az 1925. és 1926. években 16.078 pengőt tett ki az az általános forgalmi adóösszeg, amelyet a panaszos ugyanazon bevételei után a fentebbiek szerint ismételten fizetett be. Ezért, tekintettel arra, hogy a befizetés időpontjától a kérvény benyújtásáig még 5 év el nem telt, ennek az összegnek a visszatérítését, illetve a panaszos folyó tartozásába való beszámítását el kellett rendelni.

Ha a fényüzési tárgy megsemmisül, mielőtt a fogyasztóhoz került, a lefizetett fényüzési forgalmi adó visszatérítendő. (Közig. Bíróság 16.755/P. sz.) Panaszos az átvett, de romlott volta miatt hivatalosan megsemmisített füstölt hal után az átvétel alkalmával lefizetett fényüzési forgalmi